

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всека Неделя. Абонаментъ за година 8 лева, за подовина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за обликуване, обявлени и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

**БИВШИ УЧИТЕЛЬ ПРИЕМА ДА
УЧЕНИЦИ ЗА ПОВТОРИТЕЛНИ ИСПИТИ СПО-
РАЗУМЕНИЕ ПЕЧАТНИЦА БОЯДЖИЕВИ.**

3—118—3

Продава се единъ дюгенъ въ гр. Плевенъ, улица Гренадерска № 1537 между съсъди: Георги Трифоновъ и Пжътъ, Желающитъ да го купятъ, да се отнесътъ за споразумѣніе до притежателя му Димитъръ Трифоновъ.

1—130—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаната честъ имамъ да извѣстя на Г. г. интересующитъ се, че продавамъ собственна 1/3 часть отъ единъ дукянъ, находящъ се на улица Александровска подъ № 357 съсъди паметника, при съсъди: Братия Караванови и Пъшо Пановъ. 2) Половинъ бостанъ при воденицата на Караванови.

Желающитъ да ги купятъ, нека се явятъ за споразумѣніе до менъ.

гр. Плевенъ, 19 Юлий 1898 г.

Съ почитание:

Парашкова Ив. Крачунова

Плевенъ, 5-а Юлий 1898 год.

На 2-а Юлий покрай градътъ ни съ желѣзницата заминхъ за Сомовитъ г-да г-да министри тъ — г-нъ президентъ министъръ Д-ръ К. Стоиловъ и г-нъ военниятъ министъръ Н. Ивановъ, идящи отъ София. Господа Министрите заминаватъ за г. Варна при Н. Ц. Височество, когото ще приложатъ по случай пътуването му за Русия и като най прѣкъ пътъ за Варна тъ избрали пътя София — Романъ — Луковитъ — „Хумата“, „Хумата“ — Ясенъ — Сомовитъ. И действително пътуването по новонаправената прѣди година линия Ясенъ — Сомовитъ бѣше едно отъ най-бѣрзитъ. На всички, които придвижавахъ Г-да Г-да Министрите, бѣрзината, съ която пътуваше влака по тази линия, направи най голѣмо впечатление. Както е извѣстно, разстоянието отъ с. Ясенъ до Сомовитъ е 40 километра; това пространство биде изминято за 45 минути. Като се ползваме отъ случая, ний ще си позволимъ да кажемъ още нѣколко думи по въпроса за тая желѣзница, която е отъ най голѣмо значение за градътъ ни. Като граждане ний не можемъ да се не интересуваме за повдиганието на градътъ си, който и по място положението си е централенъ градъ и като такъвъ има и по добро бѫдже въ търговско отношение, понеже може да бѫде търговски центъръ за околните градове. Ний въ единъ отъ прѣжнитъ бройеве на вѣстника си указахме на онѣзи вигоди, които може да има не само градътъ Плевенъ и Плевенски окръгъ, но и ближнитъ окръзи и градове, ако държавата откупи и експлоатира линията Ясенъ — Сомовитъ, която за въ бѫдже ще тръгва отъ станцията Плевенъ. Тъзи улъснения, които тази желѣзница ще направи за нѣколкото окръга въ търговско отношение, ще повдигнатъ търговията на тъзи окръзи, ще увѣличатъ износътъ, а съ това заедно ще се повдигне и благосъстоянието на всичкото население, защото ще му се отвори пазаръ по евентъ за произведенията. До сега на нашите дребни и едри търговци най много сѫ прѣпятствували доши тъ пътни съобщения. Често пак се е случвало, че поради лошо врѣме, търговците, пъкъ и частните земедѣлци, които сѫ искали да продаватъ храните си, да изгубватъ случая да ги продадутъ съ по високи цѣни, само поради

лошите пътни съобщения и лошото врѣме. Съ експлоатирането на тази линия отъ държавата тази прѣкъ се отстранява и на търговията се дава по широкъ просторъ, защото освѣнъ, че по бѣрзо, но и по евентъ ще става прѣвоза на износа, който за Плевенския окръгъ, пъкъ и за съсъдния нему Ловченски окръгъ, неисключая и Севлиевския, въ търговията съ дребни и едри храны. Кому не е извѣстно съ какви мѣчинотии е съпрѣжено прѣвозването на тия храны отъ по-далечните мѣста, особено въ лошо врѣме, тъй като този прѣвозъ се извѣрпва есено и зимно врѣме, когато земедѣлците сѫ свободни отъ кърски занятия. Въ случаи, че линията Сомовитъ — Плевенъ остане, прѣвоза на тъзи храны нѣма да става направо въ нѣкое отъ крайдунавските села, като Сомовитъ, Бешлиите, Гигенъ, а въ Плевенъ, отгдѣто съ желѣзницата ще се прѣкарва на Сомовитъ и отъ тамъ експортира, за кѫдѣто иска всѣки търговецъ. Право да си кажемъ износа на тъзи наши землени произведения може да става и прѣзъ Варна, но въ такъвъ случаи навлoto ще бѫде по голѣмо, даже по голѣмо, отколкото струва съ кола до р. Дунава. А пъкъ цѣлта на правителството е да повдигне търговията, та съ това съвмѣстно да приучи и земедѣлческото население къмъ по рационално обработване на земята, защото у послѣдното ще се възбуди охота да произвежда повече, но като се увѣри, че съ ордията, съ които до днесъ е обработвало земята не може съ сѫщия трудъ да произведе повече, ще прибѣгне къмъ по усъвършенствуванѣе ордия и способи. Но, заедно съ това, и самото население ще се повдигне икономически и ще почне да култивира и такива растения, които ще му донесътъ и по голѣми приходи, защото ще има възможностъ по лѣсенъ начинъ да ги закарва на търгищата и да намира въ всѣко врѣме купувачи. Вънъ отъ всички съображения, исказани по-горѣ, този пътъ има и това прѣимущество, че ще служи за най прѣкъ и бѣрзото свързване столицата съ р. Дунава. И въ търговско и въ стратегическо отношение, той ще е отъ голѣма полза. Нигдѣ, даже и ако Видинъ се съедини съ централната линия, не ще може по лѣсно и по евентъ да стане свързването, не само на София, но и на цѣла Западна Бѣлгария въ търговско отношение съ р. Дунава. Тази линия ще бѫде цѣнна не само за търговията на Плевенски окръгъ, но ще бѫде цѣнна и за държавата, защото прѣставлява такива прѣимущества, които другите линии нѣматъ.

Колкото се отнася до претенциите на Никополчани, — тѣ сѫ съвършенно неоснователни и по-г҃рѣшно е, не само да се вѣрва, но и да се мисли даже, че съ експлоатирането на линията Сомовитъ — Плевенъ, ще се въздигне Сомовитъ, а съсипе Никополъ. Плевенъ, прѣди всичко, не е вършълъ до сега търговия съ Никополъ, защото пътните съобщения между тъзи два града сѫ едни отъ най лошите. Никополчани търдѣ добре знаютъ, че интереса на Свищовъ всѣкога имъ е прѣчилъ и като зависими по териториалното распределение отъ послѣдните, тѣхните (на Никополчани) интереси всѣкога сѫ биле оставяни на послѣднъ планъ. Плевенъ съ оставянето на построената вече линия до Сомовитъ ще извѣрпва сѫщата търговия, както и по рано, само, че ще дѣде по широкъ просторъ на тази търговия. Нека

не се ложатъ да вѣрватъ Никополчане, че съ развалиянето на построената вече линия, ще се въздигне Никополъ, чрѣзъ когото ще извѣрши търговията си Плевенъ, защото докдѣто Плевенскиятъ търговци иматъ прѣкъ пътъ до Сомовитъ 40 километра шосиранъ, съ малка частъ отъ Никополската околия, и докдѣто тѣ иматъ такъвъ сложенъ пътъ, и който минава прѣзъ нѣколко села, нѣма никога да прѣдоочекътъ Никополския на едно протяжение отъ 50 километра и единъ отъ най хълмистия: половината въ Плевенъ окр. шосиранъ, а половината въ Никопол. окол. — не шосиранъ. Въ всѣки случай търговията въ Никополъ нито ще се повдигне съ развалиянето на линията Сомовитъ — Плевенъ, нито ще се попрѣчи съ оставянето на тази линия, защото, прѣди всичко, Никополъ не е билъ отъ търговските градове край р. Дунава, тъй като търговията въ този край е съсрѣдоточена въ Свищовъ.

Чл. 15 Дружеството отпуска заеми на земедѣлците отъ градътъ и околията:

а) Подъ поръчителството на двѣ и повече съсъдителни лица съ записи до 500 л. на лице.

г) Подъ залогъ на акциите отъ това дружество.

Чл. 17 Заеми срѣчу залогъ на цѣни прѣдмети и акциите отъ това дружество се отпускатъ въ размѣръ до $\frac{3}{4}$ отъ стойността имъ.

Чл. 19 Капитала си дружеството раздава въ заеми, исклучително на хора, които се занимаватъ съ земедѣлъе, като: орачи, лозари, градинари и пр. но при иманье на свободни сумми, може да прави заеми и на занятчи въ записи и текущи съмѣтки на сумма не по-голѣма отъ 1500 лева на лице.

Чл. 23 Събиранietо на дѣлговете по заеми . . . . . а на тия подъ залогъ на акциите отъ това дружество става чрѣзъ погашаване отъ стойността на заложените акции.

(Изъ устава на Плевен. Окол. Спистовно Акп. Земедѣл. Дружество „Нива“).

Въ миниля брой на вѣстника си споменхме, че паритъ, които дружеството „Нива“ е взело отъ Банката сѫ раздадени не на акционерите, тъй като тъзи послѣдните сѫ вземали пари срѣчу акциите си и, вънъ отъ това, подъ гаранция на двама поръчители, а на нѣколко вътрѣшни лица, които располагатъ съ дружествените капитали, като съ собствени. Ний не сме чули още нито единъ акционеръ — земедѣлъецъ да е вземалъ пари отъ дружеството само срѣчу гаранция на акциите си, когато други лица сѫ вземали съ десятки хиляди лева и подъ чия гаранция? Халваджията за бозаджията и обратно. Чл. 15 изрично опредѣля максималната цифра, до която може да достигнатъ заемите, които се правятъ на земедѣлъците, а чл. 19 — до каква максимална цифра можатъ да достигнатъ заемите и текущите съмѣтки, които бихъ се направили за разни лица — акционери и не акционери. Както се вижда отъ тъзи членове на устава, на земедѣлъците се разрѣшава да сключватъ заеми само до 500 лева, а на занятчиите — заеми и текущи съмѣтки до 1500 лева. Така поставенъ въпроса, явява се питанието: испълняла ли се този уставъ, който е утвѣрденъ и отъ Него Варшавско Височайши указъ подъ № 70 отъ 4 Май 1895 година? Ако товъкъ се взре по-добре въ рабо-

титъ на това дружество, които се държатъ наистина въ тайна; ако проследи по частните длъжници вземанията и даванията на частните лица, ще дойде неизбежно до заключението, че управителите на Д-вото „Нива“ иматъ устава само за събирачи и не се придържатъ строго въ неговите изрични прѣписания. Ний не говоримъ праздни приказки, а на основание факти. Чл. 23 отъ устава изрично казва, че събирането на дълговете отъ акционерите става чрезъ погашаване на дълговете съ стойността на заложените акции. Защо Дружеството не се съобразява съ прѣписанията на този членъ отъ устава си? Примери отъ този родъ дѣйствия не липсватъ. X. отъ Т., Плѣвенска околия е осъденъ като гарантъ на длъжници на Д-вото „Нива“ за 900 лева. Същия притежава 14 акции по 100 лева едната. Прѣлага на Дружеството да му се ликвидира съмѣтката, обаче дружеството отказва да извърши това. Защо? Думата има Коларовъ. Длъжници на дружеството по съ 300 лева, които иматъ по 4 — 5 акции, прѣлагатъ на същето да имъ се ликвидиратъ съмѣтките и се оттървятъ отъ този дългъ, когато виднѣятъ сѫплатили съ внесени сумми срѣщу акциите, ако се ликвидиратъ, обаче Дружеството не иска и да чуе молбата имъ, то събира сумите, които длъжниците иматъ да дължатъ, а стойността на акциите имъ задържа за зоръ заманъ. При събирането на тия сумми като нѣма друго какво да се продава, продаватъ се и къщите на длъжниците, като се оставятъ на улицата цѣли семейства. И защо става всичко това така? За да се рахожда съ файтонъ Ст. Коларовъ всѣки денъ отъ домътъ си до кантоната на Д-вото „Нива“ и обратно и да си накупи имоти, каквито не е сънувалъ, че ще притежава и да биде стопанинъ на една водѣница при Опашецъ и на друга парна-валцова въ М. Трѣстенникъ, която сега строи. До колкото знаемъ парите, които Д-вото „Нива“ е теглило отъ Българската народна Банка сѫ рѣцѣ на 4 лица отъ управителния съвѣтъ, които подъ гаранция единъ на другъ сѫ истегли 220,000 лева които и употребяватъ за частна търговия. Както ни расправятъ приближенъ до директора Коларовъ лица, този послѣдниятъ билъ истеглилъ по записи една доста крупна цифра, която, по казването на същите, възлизала на 90,000 лева. Ако това, което ни се съобщава отъ вътрѣшнъ човѣкъ, е вѣрно, то на основание кой членъ отъ устава Коларовъ, а слѣдъ него Биволаровъ, Житаровъ, Влаховъ и други, които тоже сѫ вземали съ десятки хиляди лева, сѫ взели горните сумми, когато чл. 15 буква (а) опредѣля максималната цифра 500 л. за земедѣлците, чл. 19 текущите съмѣтки до 1500 л., а чл. 17, когато заема се прави подъ гаранция на акциите до $\frac{3}{4}$ отъ стойността на акциите. До колкото знаемъ, Коларовъ притежава 200 акции, срѣщу които може да вземе подъ гаранция на същите само $\frac{3}{4}$ отъ стойността имъ — 15,000 лева, а кадътъ е далечъ цифата 90,000 лева — шестъ пъти по-голѣма отъ оная, която има право да истегли? И защо днесъ, когато Българската Народна Банка иска да ѝ се повърнатъ взетите въ заемъ отъ Дружеството „Нива“ пари, не събере тѣзи сумми отъ лицата въ управителниятъ съвѣтъ, които и работятъ съ тѣхъ, а ги събира отъ земедѣлците, като прибѣгва до крайни мѣрки — да продава къщите на земедѣлците. А това сѫ, дѣйствително, крайни мѣрки, които не бихъ си имали мѣстото, при днешните обстоятелства, когато земедѣлците се нуждаятъ най-много отъ парични срѣдства, за да посрѣдниятъ своите нужди, особено слѣдъ ланская година, въ която уражая бѣше толкова слабъ и стихийните поврѣди бѣха въ такъвъ големъ размѣръ. Да, това е пѣла истина, това се признава, може би, само за очи и отъ управителите на това дружество, които по нѣкога иматъ нахалността да оплакватъ брашнения човѣкъ съ крокодилски сълзи и да се прѣпоръчатъ за негови благодѣтели, само и само да иматъ възможност да го скубятъ повече и на неговъ счетъ да забогатѣватъ. Тѣхните сълзи за милия народъ сѫ били фалшиви, тѣзи лица никога не сѫ милѣли, нито ще милѣятъ за народа, защото дѣвизата имъ е грабѣте, другари, да грабимъ, кое то и на дѣло се осъществява. Ний сме увѣрени, пѣкъ и самите акционери признаватъ факта, че ако дружеството „Нива“ ликвидира, акционерите му едва ли ще могатъ да получатъ 25 % отъ стойността на акциите си, като не бѫдемъ крайни като нѣкой акционери, да поставимъ 10 %, което единъ денъ може би да бѫде вѣрно. При ликви-

дирането на дружеството „Нива“ ще излѣзе на лице всичко, каквото сѫ вършили управниците му, както и това, кадътъ и какъ сѫ били употребявани капиталите му и какви сѫ били печалбите. За загуби ний не говоримъ, защото дружеството „Нива“ съгласно устава си, не може да върши никакви други операции освѣнъ прѣвидените въ чл. 13 отъ устава ѝ. А такива загуби има, исклучая загубите, които сѫ понесли земедѣлците, които имахъ нещастието да се положатъ по ласкателъ обѣщания за голѣми печалби да си депозиратъ храните въ дружествените хамбари, нѣкой отъ които и до днешенъ денъ не сѫ вземали напълно парите за внесените отъ тѣхъ храни. Такива загуби послѣдаваха. И както слушамъ, само отъ загуби на нѣкакъвъ си дѣрвенъ материалъ имало загуба по 6 лева на акция. Както виждатъ читателите ни, ний излагамъ тукъ това, което хората казватъ. Да се изложи истинското положение, въ което се намѣрватъ капиталисти на това дружество, е невъзможно, защото всичко е прикрито съ било и върху всичко лежи непроницаема мъгла. Длъжностъ е, проче, на акционерите сами да се заинтересуватъ за своята участъ, защото, ако тѣсто съгърнатъ рѣцѣ, никой не ще имъ бѫде кривъ, ако единъ денъ, освѣнъ като останатъ безъ къщи и имоти, но и безъ онѣзи пари, които дружеството, ужъ, имъ задържа за зоръ заманъ. А това може да стане, като всички поискатъ ликвидирането на съмѣтките си, защото мнозина има, които иматъ въ акции повече, отколкото иматъ да дължатъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

На 1-и того Плѣвенски Окръженъ Хигиенически съвѣтъ е държалъ засѣдане и мѣжду другото, занимавалъ се и съ въпроса за градската баня. Този въпросъ бѣше подигнатъ още въ прѣдпослѣдното засѣдане на Съвѣта и бѣше взето рѣшене, банята да се събори, като неотговораща на хигиенически условия. Рѣшението на Съвѣта е утвѣрдено отъ Върховниятъ Медицински съвѣтъ.

Въ засѣдането на 1-и того, както казахме, пакъ е билъ подигнатъ въпросъ за банята, именно, дали да се пристапи веднага къмъ испълнение рѣшението на съвѣта или да се опреѣдѣли извѣстенъ срокъ, до който банята ще може да съществува. Рѣшено е банята да остане до мартъ идущата 1899 год. Съ това Съвѣта е искалъ да даде врѣме и възможност на общинското управление, да се занима съ този важенъ въпросъ и прѣвиди нуждите сумми за направа на новата баня.

Въпроса за построяване нова баня въ градътъ, освѣнъ Хигиенически съвѣтъ, много повече трѣба да интересува самите граждани. Ний мислимъ, че единъ градъ съ 16,000 души население, заслужва и трѣба да има малко поудобна и поурѣдена баня, отъ колкото е сегашната. Това трѣба да стане въ интереса на здравието на гражданите — чистотата на тѣлото има голѣмо влияние върху неговото здравие. За това се надѣвамъ, че гражданите нѣма да останатъ хладнокрѣвни къмъ този въпросъ и ще пожелаатъ да видятъ рѣшението на Съвѣта по направата на новата баня испълнено.

На 2-и Юли минъ покрай градътъ ни Г-нъ Президентъ Министъръ Г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ и Г-нъ Военниятъ Министъръ полковникъ Н. Ивановъ, идящи отъ София, Г-да Министъръ сѫ трѣгнили отъ София въ 7 частъ сутринята, на 5 $\frac{1}{2}$ часъ прѣстигнали на мѣстността „Хумата“ отвѣдъ Телишъ и въ 7 $\frac{1}{2}$ часъ съ тренъ прѣстигнали на Сомовитъ, гдѣто ги чакаше яхтата „Александъръ I.“ На „Хумата“ Г-да Г-да Министъръ бѣже посрѣдниятъ най-радушно отъ много Плѣвенски граждани и чиновници. Тамъ Г-нъ Управителъ Г. Великовъ поздрави Г-да Министъръ съ добре дошли. Тукъ присъствуваше и г-нъ Д. Стоиловъ. Плѣвъ. Народенъ Прѣставителъ. Съ тренъ Г-да Министъръ прѣстигнали въ Сомовитъ. При селото Д. Дѣбникъ Г-да Министъръ бидохъ аплодирани отъ множество селени на чело съ кмета, а на Сомовитъ посрѣдниятъ отъ г-на Свищовски Окръженъ Управителъ, Народения Прѣставителъ Николай Мириновъ и други граждани и чиновници. Тукъ Г-да Министъръ се поразговорихъ съ нѣкой и други господи и въ 8 часъ заминажахъ съ яхтата Александъръ I, посрѣдъ френитически „ура“. Прѣзъ пътуването си отъ София до Сомовитъ Г-да Министъръ се прѣдружахъ отъ г-на Прѣдсѣдателя

на дружеството по построяване линията Романъ — Шуменъ, Г-нъ Д. Сжеловъ и Директора на постройката Г-нъ Безансаникъ, които слѣдъ испращанието на Г-да Г-да Министъръ, дойдохъ въ градътъ ни.

Отъ антрефилето, което прѣпечатвамъ отъ в. „Миръ“, се вижда, че единъ отъ главатарите на Самоковската шайка, бившия Стамболовски кметъ и народенъ прѣставителъ Паунъ Поповъ е избѣгалъ отъ рѣцѣ на Самоковски околийски началникъ. Обаче милостъта му не е могълъ да се исплъзне и изъ рѣцѣ и на Луковитски околийски началникъ. Разбойникъ Паунъ Поповъ е заловенъ въ районъта на Евглежката община отъ Луковитски окол. началникъ и испратенъ въ Самоковъ. За улавянето на този разбойникъ г-нъ Георги Илиевъ, Луковитски окол. началникъ, е взелъ пай бѣрзи и цѣлесъобразни мѣрки, които сѫ дали добра резултатъ — улавянето на разбойника. Ний по този случай похваливамъ г-на Г. Илиевъ за усърдието му и распорѣдителността му. Знаемъ, че това ще бѫде неприятно на нашите Стамболисти, защото Г-нъ Илиевъ е уловилъ Паунъ Поповъ, който е билъ народенъ прѣставителъ въ Стамболово врѣме, каквито сѫ били и други негови другари, нѣ не можемъ да имъ помогнемъ. Врѣмето дойде да покаже съ какви разбойници се е обръжвалъ Стамболовъ.

Както ще видятъ читателите ни на друго място, гуляющите радослависти при влизанието си въ града прѣзъ нощта, около 11 часъ, освѣнъ, че си позволиха да пушатъ ракети и да тревожатъ гражданините, мнозина отъ които сѫ помисляли, че има нѣгъ пожаръ, нѣ сѫ хулѣли и правителството и всичко съ най-груби, хамалски и цинични думи, свойственни на уличници, отъ каквите се е състояла и групата, която адвоката Крѣстановъ и бухалката Щирковъ сѫ прѣдвоождали. За врѣвата, която тази сбирщина, състояща отъ 6 души, е вдигала и нарушила нощното спокойствие въ града, Околийски Началникъ г-нъ Икономовъ е поканилъ пияните манифистанти да пазятъ тишина и не безпокоятъ гражданините, обаче не е имало кой да слуша, а най-много адвоката Крѣстановъ, който си е позволилъ да груби Г-на Началника и да се спушта върху му. Когато полицията, която е била много толерантна спрѣмъти лица, които не сѫ зачитали за нищо редътъ тишината, исчерила всички срѣдства за усмиряването имъ, прибѣгнала е до послѣдното срѣдство — да ги закара въ участъка, отгдѣто послѣ единъ по единъ е отвѣла по домоветъ имъ, а Крѣстанова освободила. Послѣдниятъ, прѣдруженъ отъ И. Топаловъ се явили прѣдъ г-на Ревизора Загорова, прѣдъ когото сами съзнали лошата на свояте постежки и похвалили полицията, че всѣкога и въ всички случаи е била толерантна. Това признание, излѣзло изъ устата, макаръ и на нетрѣзвени хора, е още едно доказателство, че Плѣвенската полиция е била толерантна всѣкога и че всички ония лъжи и клевети за истезавания, прѣслѣдванія и пр. които въ разни врѣмена сѫ отправяни срѣщу полицията, сѫ чиста лъжа.

Нѣкои акционери ни расправятъ, че отъ като влѣзълъ за писарь въ Дружество „Сила“ Т. Хр. Бѣрдаровъ се вмѣнилъ въ това дружество партизанството въ най-голѣмата си степенъ. До сега всички тѣрговци акционери, които сѫ имали работа съ това дружество, се произнасяха за него съ похвала, обаче отъ нѣколко мѣсца всички почнили да се оплакватъ, че „Сила“ почвада конкорира „Нива“ въ партизанско отношение, и както всѣкога вижда причината не е другъ нѣкой, освѣнъ Т. Бѣрдаровъ. Ако дружеството продължава за въ бѫдеще да вѣрви по пътя, който му се опреѣдѣля отъ Бѣрдарова, нека знае, че то нѣма да успѣе и ще дойде денъ, когато всѣкни ще почне да бѣга отъ него, както сега бѣгатъ отъ „Нива“. Ний слушамъ оплаквания отъ мнозина акционери, които просто съзеляватъ, че единъ такъвъ повилнѣлъ партизанинъ, като Бѣрдаровъ диктува въ ущърбъ на самото дружество и ще стане причина, щото много акционери да си пестеглятъ влаговетъ и прѣстанятъ да се числятъ за членове на едно такова учрѣждение. Ний се обрѣщамъ къмъ управителния съвѣтъ да постегнатъ юздитъ на това влѣбно човѣче и не му допуснатъ да си играе съ честта на акционерите и нека знаятъ, че стоението на Бѣрдарова като писарь въ това дружество ще прѣнесе само врѣда на дружеството, което, прѣди да влѣзе той, се ползваше до нѣгдѣ съ добро име. При това управителния съвѣтъ не ще направи

злѣ, ако обѣрне внимание, както върху неговата партида, така и върху партидата на Печигаргово и види какви сумми сѫ истеглени отъ тѣхъ, защото слухъ се носи, че Бърдаровъ истеглювалъ отъ Дружеството „Сила“ пари, които раздавалъ подъ лихва на свое имѣ. Не ще бѫде злѣ въ такъвъ случаѣ да се провѣри отъ надлѣжната власт да ли Бърдаровъ е обложенъ и съ нуждния патентъ. Въ случаѣ, че горнето се докаже, управителниятъ съвѣтъ не ще направи злѣ, ако, за да повдигне честта на дружеството, му даде пътя, защото само отъ писари се не чувствува нужда.

— Дружеството „Нива“, което оплакващъ много селенитѣ, че другите търговци злоупотрѣбвали съ хранитѣ, като мѣрили съ голѣми кофи противозаконно, се е хванало да мѣри съ голѣми кофи, слѣдствие което на Сомовитъ е билъ съставенъ актъ и дадено въ сѫдъ. Обаче, за да избѣгнатъ клинчето славнитѣ, директори увишли едно нещастно момче, Гаврилъ Лучовъ, когото и оставили да осаждатъ на единъ мѣсеченъ затворъ. Сега нещастното момче трѣба да лежи въ затвора само заради алчността на нѣколко души, които сѫ станали отъ прости писари богаташи. И чудно нѣщо, защо нашитѣ „Бдители“ сѫ мѣлчали до днешенъ денъ? Нѣматъ ли право акционеритѣ да искашъ да се растури това гнѣздо отъ злоупотрѣбители, можтъ ли отказа тѣ, че се хванахти да мѣрятъ съ голѣма кофа и че Г. Лучовъ е осажденъ вече и отъ двѣ инстанции на затворъ? Правителството трѣба да земе мѣрки за окончателното растурване на това змийско гнѣздо, което е заробило населението. Идѣте въ кое и да е сѫдилище и който участокъ у приставитѣ желаете, вие ще видите, че само тѣхни листови има. Ако продължава още по този начинъ да събиратъ паритѣ си, ние ще виждаме просащи по улицитѣ, на каквито се заприличали Горне-джбниченитѣ.

Г. М-въ. Дописката ви срѣчу Г. П. Х. Шоповъ, че ималъ дѣла за мошенничество, гдѣто земаль по два пъти пари, не ще обнародваме, защото и ние знаеме, че има такива дѣла, но защото още не сѫ се рѣшили, за това не съобщихме. Вѣрваме да има и писменни доказателства, но това остава вече на властта и на сѫдътъ, който сѫди, ако е виновенъ да бѫде осъденъ и ако е правъ — оправданъ.

— *Либераленъ празникъ.* И въ Плѣвенъ за първия пътъ нашитѣ 5 — 6 души радослависти — либерали празнуваха 29 Юни. Ще съобщимъ на читателитѣ си за знание, че ако Радославовъ има нѣдѣлъ партизани, които да служатъ за по смѣшище на хората, то сѫ именно нашитѣ тукъ отъ коль и отъ вѣже радостависти, които празнуваха своя празникъ въ Кайлѣка, гдѣто се напишахъ, викахъ долѣ, дигахъ горѣ, до като най сѣтне повѣрвахъ, че Стоиловото правителство вече пади. Прѣзъ денътъ не се рѣшихъ да влѣзатъ въ градътъ, за това се вѣрвихъ прѣзъ поощъта. Двамата карифей, за жалостъ, единия бившъ окр. управител! И. Топаловъ, а другия адвок. Крѣстеновъ, до толкова сѫ били въ нетрезвенно състояние, че, когато минували прѣзъ улицата, не сѫ знаели, какво говорятъ, а псували хамалски, кое то е заставило полицията да ги усмири за нѣкоя и друга минута въ участокътъ, за което отпослѣ благодарали на окр. началникъ. Всѣкой е свободенъ да вика и да пиянствува, колкото ще, но щомъ това пиянствование безпокой гражданитѣ, особено като се пущатъ ракети, нека ни прости тѣхъ пиянствующи радослависти, ако кѣмъ тѣхъ се приложи закона за полицията. Партизани съ пиянствование и съ псувни не се печелютъ. Ние много съжеляваме, че и Тодоръ Щирковъ съ всичкото си величие е земалъ живо участие въ виканията и крясканията. Не даромъ хората го наричатъ бухалка. Г. Радославовъ желаеме се такива съмисляници да има, като тѣзи, които сѫ били въ Кайлѣка. Желателно е да си кажатъ имената, за да ги видятъ хората, каква марфа. сѫ Вѣ съдѣдующия брой може да явиме, кой се зели участие, ако това не поправятъ въ „Нар. Права“.

— Въ единъ отъ попрѣднитѣ броеве на вѣстника си споменхме, че единъ работникъ отъ с. Бѣлѣнци на име Дончо Петковъ на врѣщане отъ Ромжния останжъ да прѣношува въ с. Телишъ и слѣдъ това му се изгубихъ диритѣ. Вѣ първо врѣме, както ний, така и всички, които узнахъ за изгубванието на вѣпросния, допуснхъ да е убитъ за пари и тѣлото му заровено нѣдѣлъ въ полето. Отъ дѣлгото издирване и разследване, което направи Луковитский окр. началникъ, най-послѣ се установи, че това лице

тайно е избѣгало въ с. Изворъ, Тетевенска околия, отдѣто е взетъ и заведенъ въ с. Бѣлѣнци, гдѣто е удостовѣрена самоличността му и прѣдаденъ на родителитѣ си.

Въ провинцията.

— *Самоковъ.* Самоковската полиция е открила и заловила една разбойническа шайка, организувана въ с. Вакарелъ, съ цѣль за кражби и обири. Тя се състояла отъ 11 души, добре въоружени съ бердани, мартини и срѣбъски пушки. Главатаритѣ и организаторитѣ на четата сѫ Петръ Дебралиевъ и Паунъ Поповъ отъ селото Вакарелъ. Послѣдниятъ е бивши Стамболовски кметъ и касиеръ на Самоковската земедѣлческа касса. На 10-и Априлъ т. г. цѣлата шайка, съ подготвенъ планъ, добре въоружена, прѣвъ поощта влѣзла въ къщата на Петко Арапеловъ въ с. Бѣлица (Ихтиманска околия), искрѣтила вратитѣ на зимника и стайната, ограбила пари и разни вѣщи и се распражсихла. Самоковския окр. началникъ, като влѣзълъ въ диритѣ на разбойниците, взелъ най-строги мѣрки и чрѣзъ стражата си и съдѣйствието на околнитѣ окр. началници е сполучилъ да залови 10 души отъ четата, на чело съ главатара ѹПетръ Дебралиевъ. Останжъ е не заловенъ само Паунъ Поповъ. Заедно съ обвиняемитѣ сѫ заловени и пушките имъ, краденитѣ вѣщи и други вещественни доказателства. На 10-и Юни трима отъ разбойниците, Петръ Дебралиевъ, Тренчо Пеневъ и Доко Пеневъ, съ пушки се отеглили въ Вакарелския балканъ и когато стражата ги загащила, тѣ открили огнь срѣщу нещ и слѣдъ една перестрѣлка отъ около 20 минути, Доко Пеневъ билъ хванатъ, а другите двама избѣгали, но подиръ нѣколко дни и тѣ бидохъ хваняли въ София.

Любопитно е да се знае, че и при тѣхъ проста разбойническа шайка, политиката и партизанството сѫ намѣрили място. При обискирането на Петръ Дебралиевъ е намѣreno у него едно дамо саморжично писмо, адресирано до г-н Радославовъ. Това писмо по независящи причини отъ Дебралиевъ, не е могло да стигне до ръцѣтѣ на г-на Радославова. Дебралиевъ донася на шефа си, че той, като върлъ неговъ партнинъ, билъ много строго прѣдѣланъ отъ самоковската полиция, за него нѣмало животъ въ вѣже Бѣлгария, за това той билъ принуденъ да замине въ странство, като политически емигрантъ. Като напомнюва заслугитѣ, които той принелъ на г-нъ Радославова въ минжлите избори, той го моли, щото, когато се свали настоящето умразно правителство и бѫде повиканъ той да състави кабинетъ, то да не го забрави, а веднага да го повика на властъ, за да отмѣсти на противници тѣ си и послѣ да умрѣ утѣщенъ. Отъ това писмо, явно може да се разбере отъ какви стѣлпове се крѣпи Радославовата партия въ провинцията и съ какви хора единъ денъ, не дай Боже, той мисли да управлява Бѣлгария. (в. „Миръ“)

Прѣписъ
Окръжна София

25/6 98. г. Телеграмма

Плѣвенъ

Окр. Ветеринар. Лѣкаръ

Явявайте на тѣрговците, че Унгарското правителство забранява отъ 28-и того вноса на сировитъ животински произведения отъ Бѣлгария.

За М-ра: Фетгаджиевъ.

Вѣрно:

Плѣв. Окр. Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Хасекиевъ.

Прѣписъ

Твърдѣ бѣрзо

До Г-да Окр. Управителъ

За свѣдѣніе и испѣлнѣніе до г-да окр., окр. и погранични ветер. лѣкари и фелдш. и окр. постоянн. комиссии.

Понеже заразителнитѣ болести по добитъка особено Шапа и Шарката (синаницата) сѫ взели на послѣднѣ голѣми размѣри и грозятъ още повече да се распространятъ, то прѣдлагамъ на г-да окр. управителъ да направятъ потрѣбната разпорѣда, за да се прилагатъ съ най-голѣма строгость чл. 8, 9, 10, 16 и 19 отъ закона за санитарно-ветеринарната полиция.

По поводъ на това считамъ за нуждно да ви дамъ слѣдующи упътвания:

1) Всѣкой, които искара добитъка вънъ отъ общината, каквъто да бѫде добитъкъ, най-малко на 10 километра разстояние, за каквато и да е

работка, трѣба да си вземе свидѣтелство отъ окр. ветеринарни или общински власти.

Свидѣтелството ще съдѣржа: името на стопанина и отъ кждѣ е, подробно описание на добитъка и отъ колко врѣме е въ общината (ако е купилъ), здравието на добитъка и нѣмали такава заразителна болесть по добитъка въ селото или града, отъ кждѣто е добитъка. Описането на дребниятъ добитъкъ (овце, кози и свине) става, като се забѣлѣжи само колко сѫ черни, бѣли, шарени, мжжки и женски.

2) Свидѣтелствата за добитъка, който се изнаса вънъ отъ прѣдѣлите на Бѣлгария, ще се издаватъ само отъ окр. ветер. лѣкаръ

3) Свидѣтелствата за здравието на добитъка важатъ само 10 дни (чл. 10) слѣдъ истичанието на този срокъ, свидѣтелствата трѣба да се представатъ на близнитѣ ветеринарни или общински власти, които слѣдъ като провѣрятъ добитъка по прѣдставените свидѣтелства, и слѣдъ като се увѣрятъ, че добитъка е здравъ, забѣлѣжватъ се на гърба на сѫщото свидѣтелство: продълженъ срока № на исходящия дневникъ, дата, градъ или село, ветеринарна или общинска власт; подиръ 10 дни се прави сѫщото.

4) Тѣзи свидѣтелства ще се издаватъ само тогава, когато добитъка е здравъ и въ мѣсто, отъ кждѣто е добитъка, не върлува никаква заразителна болѣсть;

5) Тѣзи свидѣтелства, кога сѫ прѣдназначени само за вътрѣшността на княжеството, нѣма да се оберватъ (чл. 137);

6) Добитъкъ, който се намѣри вънъ отъ общината безъ свидѣтелство, ще се задѣржа подъ надзоръ отъ близнитѣ полицейски или общински власти, до като се докаже, че е здравъ и че произлиза отъ мѣсто, кждѣто не върлува никаква заразителна болѣсть, а стопанитѣ му ще се даватъ подъ сѫдъ (чл. 16, 141, 144);

7) Щомъ се появи болестта Шапъ въ окр. градъ и има опасностъ да се распространи, ще забранятъ пазаритѣ и панаиритѣ за добитъка, като вземите прѣдварително мнѣнието на окр. ветер. лѣкаръ и

8) Освѣнъ полицейските и ветеринарни власти въ всѣки градъ и село трѣба да се натоварятъ и общинските агенти да слѣдятъ за испълнѣніе на тѣзи распорѣди. —

София, 11 Юни 1898 г.

(подп.) Министъ Величковъ.
Главъ Секретарь Хр. Фетгаджиевъ.

Вѣрно:

Плѣвенъ. Окр. Ветер. Лѣкаръ Д-ръ Хасекиевъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

До Редакцията на в. „Плѣвен. Гласть“
гр. Плѣвенъ

Господине Редакторе!

Отъ слухъ се научихме, че писаното въ в. „Бд.“ брой 52 стр. 3 за Г-на Плѣвенски Окр. Управител и Градски Кметъ по дохажданието имъ въ с. Долни Джбникъ, за посрѣщане на Военни Министъ, било писано отъ менъ.

Азъ подписанитѣ да опиша подробно за дохажданието на Г-на Управителя и Градски Кметъ въ селото ни по посрѣщанието на Военни Министъ, но понеже се научихъ, че е постѫпило въ редакцията Ви самата истина, то азъ излизамъ само съ двѣ думи, да кажа, че писаното въ „Бд.“ по посрѣщанието на Военни Министъ и дохажданието на Г-на Управителя и Градски Кметъ въ селото ни, като очевидецъ на всичко е толкова невѣрно, щото нѣма искра отъ истина.

А колко е истина за лицето, което съ цѣль е прѣнало тозъ слухъ, то е такъвъ разваленъ, лжливъ елементъ, на когото изъ устата никога не сѫ излизали вѣрни думи, а още по невѣрни сѫ думитѣ, съ които е казалъ, че азъ съмъ писалъ въ в. „Бд.“ А пѣкъ незаслужава да се пише повече за него, разбирашъ, ако се търси нѣкакъ ревизоръ за кръчмаритѣ да не оставатъ вода въ ракията, кждѣто му е местото, е другъ вѣпросъ.

с. д. Джбникъ Съ почитаніе
1898 год. 23/VI К. А. Игнатовъ

Б. Р. Даваме мѣсто на горната дописка адресирана до редакцията ни, безъ да прибавяме нѣщо. Нека видятъ читателитѣ ни, до колко сѫ лжлици и нахални навѣртающи се редактори

на „Бдител“. Писмото на К. А. Игнатовъ, единъ младежъ, когото считали стамблистъ за тъхенъ човѣкъ иди да потвърди, че всичко което пишатъ въ него вѣстничецъ, е лжва и пакъ лжва.

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на почитаемата публика, че изработвамъ: скици, планове, детални чертежи и сметки за строение частни къщи; — приемамъ предприятието на частните постройки; — доставямъ: тапети, теракотни, гипсови или други външи или вътрешни украсения; също доставямъ и инсталации централни отопления съ топълъ въздухъ, пара, или топла вода.

Всичко съ най-умърени цѣни.

Архитектъ Удо Рибау

7—10

(Русе)

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 5474

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Дол. Дѣбникъ то землище имено:

1) Къща въ с. Дол. Дѣбникъ „Турска Махла“ създана отъ прости дѣрвент материали покрита съ прѣстъ съ дворъ 1 декаръ, оцѣн. 100 лева.

2) Лозе „Миленъ Кладеницъ“ 1 половина дек. оц. 100 л. Горниятъ имотъ принадлежи на Цано Петровъ, отъ с. Д. Дѣбникъ не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Решо Петковъ, отъ сѫщото село за 269 л. лихвите и други разноски по испѣлнителния листъ № 1160 на Плѣвенския Дон. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ 24 Юлий 1898 г. Дѣло № 687/98 г. пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ. 2—127—2

№ 5211

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Смѣрдешкото землище имено:

1) Едно Бранице отъ 60 декара въ землището на с. Смѣрдехча мѣстността „Кара Хасански путь“ оцѣнено за 100 л.

Горниятъ имотъ принадлежи на Коля Ивановъ отъ с. Смѣрдехча не заложенъ продава се по възисканието на Георги Ив. Узуновъ отъ гр. Плѣвенъ за 1192 л. лихвите и други разноски по испѣлнителния листъ № 762 на Плѣвенския Окр. Сѫдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ 20 Юлий 1898 год. Дѣло № 941/97 г. пом. съд. Приставъ: И. Д. Въловъ 2—124—2

№ 5450

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Мѣртвишкото землище имено:

1) Нива „Комаревски доль“ 10 декари оцѣнена за 80 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Станкинъ Крѣстевъ отъ с. Мѣртвица не заложенъ продава се по възисканието на Билчо Цаневъ отъ Свищовъ за 75 лева лихвите и други разноски по испѣлнителния листъ № 2531 на Плѣвенския Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ 20 Юлий 1898 г. Дѣло № 406/97 г. пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ 2—123—2

№ 4307

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище имено:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ деветъ кварт. дължина 7, ширена 5 и височина 2 метра съ дворъ около 600 кв. метра въ сѫщия дворъ земникъ оцѣн. за 100 лева. 2) Нива въ мѣстността „Комударски връхъ“ отъ 8 декари оцѣнена за 25 лева.

3) Нива въ мѣстността „Кованлъшка бара“ отъ 3 половина дек. оцѣнена за 25 лева. 4) Нива въ мѣстността „Хаджи гидигъ“ отъ 4 декара. оцѣнена за 25 лева.

Горниятъ имоти принадлежатъ на Христо Цѣновъ отъ гр. Плѣвенъ не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Яко А. Хазаѧтъ отъ гр. Плѣвенъ за 180 л. по испѣлнителни листъ № 243 на Плѣвен. град. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день и часъ въ канцел. ми. гр. Плѣвенъ 1898 г. 20 Юлий 2—122—2

сѫдебенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 5449

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продава на публиченъ търгъ

ПЛѣВЕНСКИ ГЛАСЪ

въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Горно-Дѣбнишкото землище имено:

- 1) Къща въ с. Дѣбникъ, съ дворъ 3 дек. 5 ара съ земникъ (конторъ) и два коша, за 200 лева;
- 2) Нива „Дѣлбоката Падина“, 10 дек. за 40 л.;
- 3) Нива „Халилчова Брѣсть“, 4 дек. за 16 л.;
- 4) Нива „Брѣстьта“, 9 дек. 5 ара, за 38 л.;
- 5) Нива „Езерото“, 9 дек. 2 ара за 36 л. 80 ст.;
- 6) „Ливада, „Чемирикова Поляна“, 2 дек. 7 ара за 10 лева 80 ст.;
- 7) Нива, „Чериковски путь“, 6 дек. 5 ара за 10 л.;
- 8) „Ливада, „Кривая“, 2 дек. 5 ара, за 10 л.;
- 9) „Ливада, „Чемирикова поляна“, 2 дек. за 8 л.;
- 10) Бранице, „Сирамка падина“, 8 дек. за 64 л.;
- 11) „Кривая“, 3 дек. за 24 л.;
- 12) „Менковото“ 2 дек. за 16 л.;
- 13) „Крайцето“, 2 дек. за 16 л.;
- 14) Лозе въ „Лозата“, 1 дек. 5 ара за 12 л.;
- 15) Лозе въ „Лозата“, 2 декара за 16 лева.

Горниятъ имоти принадлежатъ на Въло Цоловъ поръчатель на В. Стефановъ с. гор. Дѣбникъ, съвестирани и по други дѣла, сѫщите имоти, проданта става по възисканието на Юранъ Спасовъ отъ гр. Плѣвенъ, за искъ 800 лева златни, лихвите и др. разноски по испѣлнителния листъ № 2443 на Плѣвенския Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 3 Юлий 1898 год. Дѣло № 545/97 пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ. 1—129—2

№ 5795

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Долно-Дѣбнишкото замлище имено:

Една къща, село Долни Дѣбникъ, „Училищната махла, прости материали три отдѣленія 1 декаръ дворно мѣсто, оцѣнена 300 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Митю Луканчовъ отъ Долни Дѣбникъ не е заложенъ продава се по възисканието на Гено Атанасовъ отъ Дол. Дѣбникъ за 532 лева лихвите и други разноски по испѣлнителния листъ № 4308 на Плѣвенския Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 4 Юлий 1898 год. Дѣло № 848/97 г. пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ 1—132—2

№ 5830

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Д. Дѣбнишкото землище а имено

Една къща въ с. Долни Дѣбникъ „Копривска Махла“ едноетажна, съ три отдѣленія, дворно мѣсто отъ три декара, и отъ прости дѣрвент материали; оцѣн. на за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Герго Ниновъ отъ с. Д. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по възисканието на Игна Михалова отъ гр. Плѣвенъ за 208 л. лихвите и разноски по испѣлнителния листъ № 1775 на Плѣвенъ Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да стане всѣки присъственъ день и часъ въ канцел. ми.

гр. Плѣвенъ, 4 Юлий 1898 год. Дѣло № 213/98 г. пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ 1—133—2

№ 5796

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Трѣстенишкото землище а имено:

Една къща, с. Трѣстеникъ, „Шабанска Махла“ едноетажна, 5 отдѣленія, покрита съ кермиди, оц. 250 л.

Горниятъ имотъ принадлежи на Вели Мутовъ отъ Трѣстеникъ не е заложенъ продава се по възисканието на Митра Флорова отъ Гигенъ за 435 л. лихвите и разноски по испѣлнителния листъ № 6616 на Плѣвенския Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 2 Юлий 1898 год. Дѣло № 1301/97 г. 1—132—2

Пом. съд. Приставъ: К. Пунжевъ.

№ 2990

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Лозе Плѣвенското землище мѣстността „Габровецъ“ отъ 49 и половина декари оцен. за 250 лв.

Горниятъ имотъ привадлежи на Луканъ Якимовъ отъ гр. Плѣвенъ не заложенъ продава се по възисканието на Хазаната за 214 л. 34 ст. разноски по испѣлнителни листъ № 1502 на Плѣвенъ Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20 Юлий 1898 г. 1—103—2

№ 2992

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Едно празно място въ гр. Плѣвенъ VIII квартъ отъ 120 метра оцѣнено за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Димитъръ Хр. Мутавчиевъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазаната за 154 л. 27 ст. и разноски по испѣлнителния листъ № 1526 на Плѣвенския Град. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 4 Май 1898 год.

Дѣло № 789/97 г.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ 2—117—2

№ 2996

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денъти на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще